

Виводить голкою, мов пензликком

Певно, талановитіших за українок жінок годі й шукати у світі. Вони вміють не лише співати й танцювати, а й вправно рукодільничати. З дитинства мережать, в'яжуть, шують. Останніми роками багато з них освоїли низку сучасних технік: плетіння з газет, декупаж, виготовлення прикрас із пластику, порцеляни.... Мабуть, усіх видів не злічити. Якщо працювати - то до сьомого поту, якщо співати - то дзвінко, якщо творити - то з душею. Саме так ставиться до життя й таланту, яким її наділив Господь, жителька мальовничої Вирки Оксана БІКУС. Жінка залишається вірною мистецтву прабабусь і вишиває, щоправда, дещо вдосконалила цю техніку - гаптує не лише нитками, а й бісером. В її доробку рушники, простирадла, сорочки й сукні... Це для неї не просто хобі, а справа життя та велика розрада, адже в кожен стібок вкладає душу.

Якось читачі он-лайн версії газети «Сарненські новини» із США надіслали мені фотографії з родинного свята. На знімку всі: від старого до малого - були одягнені у вишиванки. Попри те, що переїхали за океан майже 15 років тому, досі цінують українські традиції. Навіть відзначають там День Незалежності України. Вишиванки, хоч би в якому куточку світу їх побачили, завжди асоціюються з Україною. Наша держава споконвіків славилася ними. Колись майже в кожній хаті ткали полотно, шили одяг і прикрашали його вишивкою. І хоч би як жінки були заклопотані господарством, час для цього знаходили завжди. Сучасне рукоділля стало декоративнішим. Люди прикрашають оселі картинами, вишитими не лише нитками, а й бісером, гаптують сорочки, сукні, навіть вбрання для наречених, випускниць. Такі вироби виглядають дуже гарно та дорого. Переконалася в цьому, побачивши творчість Оксани Бікус. Окрім звичайного гаптування, якому ще в ранньому дитинстві її навчила бабуся Марія, жінка освоїла шиття бісером. Різноманітність його кольорів і форм дозволила цьому виду рукоділля розвиватися дуже стрімко. Майстриня купує бісер чеського виробництва. Він високої якості, з великою палітрою кольорів, що постійно розширюється. А для вишивки хрестиком використовує нитки муліне або шерстяні.

- Праця з нитками чи бісером вимагає зосередженості, проте є творчою, дозволяє

втілити найрізноманітніші задуми та фантазії, - розповідає майстриня. Здавалося б, рано чи пізно рутинна справа і хатніх клопотів мала б витіснити це захоплення з життя Оксани. Та де там! Хоч би якою стомленою була, маючи вільну хвилинку, береться за полотно. Вишиті Оксаною Бікус сорочки й сукні - це справжній витвір мистецтва. Свої роботи дарує родичам, сусідам, знайомим.

- Для мене вишивка - це те, що об'єднує людей, нашу країну, - розповідає рукодільниця. - Ніхто не вміє гаптувати ліпше, ніж українці. Це заняття відповідає нашому менталітету і яскраво вирізняє нас з-поміж інших народів.

Зустріч із талановитою майстринею з глибинки запам'яталася й тим, що на роботі в неї (а трудиться завідуючою сільським клубом) побачили старовинні сорочки її бабусі, яким уже за 100 років, а також давній ткацьких верстат, виставки сільських майстринь і, звичайно, деякі її роботи, що вразили розмаїттям барв, візерунків. Її творчість знайшла відгук у наших душах. Це щось живе й тепле, зіткане руками, у що було вкладено душу та світлі емоції. За допомогою голки ця жінка робить цей світ красивішим. Вірю, що працюючі руки цієї світлої та доброї жінки створять ще не одну вишиту красу на радість собі й людям.

Ольга ЛОТОЦЬКА.
Фото Едуарда КОЛЯДИЧА.